

And Antiochus Epiphanes reigned over many kingdoms and Judea was among them and he was an exceeding great king.	ויהי בימי אנטיוכוס מלך יון אשר מלך על מדינות רבות וגם על ארץ יהודה:	1	1
In those days came there forth out of Israel, transgressors of the law and persuaded many saying:	ויהי בעת ההיא ויצאו אנשים בני בליעל מקרב ישראל וידיחו את עם הארץ לאמר:	2	1
“Let us go and make a covenant with the Gentiles that are round about us, for since we were parted from them many evils have befallen us”,	הבה נכרתה ברית את הגוים אשר סביבותינו כי מאז אשר סרנו מאחריהם מצאוננו צרות רבות ורעות:	3	1

<p>And the saying was good in their eyes. And certain of the people were forward herein and went to the king, and he gave them license to do after the ordinances of the Gentiles.</p>	<p>וייטב הדבר בעיני העם וישלחו מלאכים אל המלך ויצו המלך בידם ללכת בדרכי הגוים ובחקותיהם:</p>	<p>4</p>	<p>1</p>
<p>And they built a place of exercise in Jerusalem according to the laws of the Gentiles; and they made themselves uncircumcised, and forsook the holy covenant, and joined themselves to the Gentiles and sold themselves to do evil.</p>	<p>ויקימו בית משחק בירושלים כמשפט הגוים ולא מלו עוד את בניהם ויעזבו את ברית הקדש ללכת בחקותם ויתמכרו לעשות הרע בעיני ה':</p>	<p>5</p>	<p>1</p>

And Antiochus, after that he had smitten Egypt, returned in the hundred and forty and third year, and went up against Israel and Jerusalem with a great multitude,	ויהי אחרי הכות אנטיוכוס את מצרים בשנת שלש וארבעים ומאה ויעל על ישראל למלחמה ויבא בחיל כבד ועצום ירושלימה:	6	1
and entered presumptuously into the sanctuary and took the golden altar, and the candle-stick of the light, and all that pertained thereto, and the table of the shewbread and all its vessels, and the adorning of gold which was on the face of the temple, and he scaled it all off.	ויבא בעזות מצח אל הקדש פנימה ויקח את מזבח הזהב ואת המנורה ואת כל כליה ואת שלחן הפנים ואת כל כליו וכל עדיי הזהב אשר לפני ההיכל ויקצץ אותם:	7	1
And he made a great slaughter and spoke very presumptuously.	ויך מכה רבה בעם וידבר אליהם בגאווה ובוז:	8	1

And there came great mourning upon Israel, in every place where they were.	ויהי אבל גדול לישראל בכל מושבותם:	9	1
And the rulers and elders groaned, the virgins and young men were made feeble, and the beauty of the women was changed.	שרים וזקנים נאנחו בחורים ובתולות אמללו בפני נשים יפות חמרמרו:	10	1
Every bridegroom took up lamentation, she that sat in the marriage chamber was in heaviness.	חתן וכלה בחפתם ספדו ויילילו:	11	1
And the land was moved for the inhabitants thereof, and all the house of Jacob was clothed with shame.	אבלה נבלה הארץ על ישיביה ובכל בית יעקב תאניה ואניה:	12	1

And king Antiochus wrote to his whole kingdom that all should be one people, and that each should forsake his own laws.	ויכתב המלך אנטיוכוס אל כל מדינות מלכותו לאמר אך תורה אחת וחקה אחת לכל יושבי ארצנו:	13	1
And the king sent letters by the hand of messengers unto Jerusalem and the cities of Judea that they should follow laws strange to the land.	וישלח המלך ספרים ביד הרצים אל ירושלים ולכל ערי יהודה ויצום ללכת בדרכי גויי הארץ:	14	1
They should profane the sabbaths and feasts, and should leave their sons uncircumcised, that they should make their souls abominable with all manner of uncleanness and profanation.	להפר את השבתות ואת המועדים לבלתי המול להם כל זכר ולשקץ את נפשותם בכל דבר פגול:	15	1

And whosoever shall not do according to the word of the king, he shall die.	וכל איש אשר ימרה את פי המלך מות יומת:	16	1
And from the people were gathered together unto them many, everyone that had forsaken the law, and they did evil things in the land. And they made Israel to hide themselves in every place of refuge which they had.	ויסוגו רבים ממצות ה' ויצמדו לגוים ויהי הם ותשחת כל הארץ לפניהם נגשים את העם ויתחבאו במערות ובכל מקום אשר מצאו שם מפלט:	17	1
And on the fifteenth day of Chislev, in the hundred and forty and fifth year, they builded an abomination of desolation upon the altar, and in the cities of Judea on every side they builded idol altars.	ויהי בשנת מאה וארבעים וחמש בחמשה עשר יום לחדש כסלו ויקימו שקוץ משומם על מזבח ה' ויבנו במות בכל ערי יהודה מסביב:	18	1

<p>And at the doors of the houses, and in the streets they burned incense. And they rent in pieces the books of the law which they found and set them on fire.</p>	<p>ויזבחו ויקטרו בחוצות העיר ולפני פתחי ביתם ויקרעו את ספרי תורת ה' לקרעים וישרפו אותם באש:</p>	19	1
<p>And whosoever was found with any book of the covenant, and if any consented to the law, the king's sentence delivered him to death.</p>	<p>וכל אשר נמצא אתו ספר ברית ה' וכל השומר את פי ה' הכו לפי חרב כאשר צוה המלך:</p>	20	1
<p>And the women that had circumcised their children, they put to death according to the commandment. And they hanged their babes about their necks and destroyed their houses, and them that had circumcised them.</p>	<p>והנשים אשר מלו את בניהן הומתו על פי המלך את העוללים תלו בצוארן ואת המלים אותם הרגו בחרב ויבזו את בתיהם:</p>	21	1

And many in Israel were fully resolved and confirmed in themselves not to eat unclean things.	ורבים מבני ישראל דבקו בתורת ה' וישמרו מאכל כל דבר טמא:	22	1
And they chose to die that they might not be defiled with the meats, and that they might not profane the holy covenant; and they died.	ויבחרו במות משקץ את נפשותם ומחלל את ברית ה' וימותו:	23	1
In those days rose up Mattathias, the son of John, the son of Simeon, a priest of the sons of Joarib from Jerusalem; and he dwelt at Modin.	בימים ההם, היה כהן בישראל ושמו מתתיהו בן יוחנן בן שמעון מבני יהויריב בירושלים והוא יושב בהר מודעית:	1	2

And he had five sons,	ויהיו לו חמשה בנים ואלה שמותם:	2	2
John who was surnamed Gaddis; Simon who was called Thassi; Judas, who was called Maccabaeus; Eleazar, who was called Avaron; Jonathan who was called Apphus.	יוחנן הקדשי, שמעון התסי, ויהודה המכבי, אלעזר החורני, ויונתן הופסי:	3	2
And he saw the blasphemies that were committed in Judah and in Jerusalem, and he said:	וירא מתתיהו את התועבות אשר ביהודה ובירושלים ויקונן ויאמר:	4	2

<p>“Woe unto me! Wherefore was I born to see the destruction of my people and the destruction of the holy city, and to dwell there, when it was given into the hand of the enemy.</p>	<p>אוי לי כי נולדתי לחזות את שבר עמי והקריה הקדשה בידי בני נכר:</p>	5	2
<p>And, behold, our holy things and our beauty and our glory are laid waste, and the Gentiles have profaned them”.</p>	<p>מקדש ה' לשמה ותפארתנו למשסה שדוד ושמים בכף עם לועז:</p>	6	2
<p>And Mattathias and his sons rent their clothes, and put on sackcloth, and mourned exceedingly.</p>	<p>ויקרעו מתתיהו ובניו את בגדיהם וילבשו שק ויתאבלו מאד:</p>	7	2

And the king's officers that were enforcing the apostasy, came into the city of Modin to sacrifice.	ויהי כאשר באו פקידי המלך עיר מודעית להעביר את העם מתורת ה' לעבודת האלילים ולזבח להם:	8	2
And the king's officers answered and spoke to Mattathias, saying:	ויאמרו שרי המלך אל מתתיהו לאמר:	9	2
"Thou art a ruler and an honorable and great man in this city, and strengthened with sons and brethren;	הן איש נגיד ונכבד אתה בקרב עמך ומספר בניך רבים וגם רבה משפחתך:	10	2
now therefore come thou first and do the commandment of the king, as all the nations have done and the men of Judea, and that remain in Jerusalem".	ועתה קרב נא אתה ראשונה לעשות את מצות המלך כאשר עשו בכל מדינות מלכותו וגם כל אנשי יהודה וירושלים:	11	2

And Mattathias answered and said with a loud voice:	וישא מתתיהו את קולו ויאמר:	12	2
“If all the nations that are in the house of the king’s dominion hearken unto him, to fall away each one from the worship of his fathers, and have made choice to follow his commandments,	אם אמנם יסורו כל עבדי המלך גוי גוי מאלק-יו וישמעון לקולו להמיר את חקות אבותיהם:	13	2
yet will I and my sons and my brethren walk in the covenant of my fathers.	לא כן אנכי ומשפחתי כי לא נסור ימין ושמאל מאחרי חקות אבותינו:	14	2

<p>Heaven forbid that we should forsake the law and the ordinances. We will not hearken to the king's words, to go aside from our worship on the right hand or on the left".</p>	<p>חלילה לנו לשוב ממצות ה' אלק-ינו ולהפר בריתו אתנו לכן את דתי המלך לא נעשה ואת חקותינו לא נמיר בחקות המלך:</p>	15	2
<p>And when he had left speaking these words, there came a Jew in the sight of all to sacrifice on the altar which was at Modin according to the king's commandment.</p>	<p>ויהי ככלותו לדבר ויגש איש מבני ישראל לעיני כל הנצבים אל הבמה אשר במודעית לזבח זבח כאשר צוה המלך:</p>	16	2

<p>And Mattathias saw it and his zeal was kindled, and his reins trembled, and he shewed forth his wrath according to judgement, and ran and slew him upon the altar. And the king's officer, who compelled men to sacrifice, he killed at that time, and pulled down the altar.</p>	<p>וירא מתתיהו ויחם לבבו בקרבו ותבער קנאתו לתורת אלק-יו וירץ בחמתו אל האיש וימיתו אצל הבמה וגם את הפקיד המית ויתץ את הבמה:</p>	17	2
<p>And he was zealous for the law, even as Phineas did unto Zimri the son of Salu. And Mattathias cried out in the city with a loud voice, saying:</p>	<p>ויקנא לתורת אלק-יו כאשר עשה פינחס לזמרי בן סלוא וירץ אחרי כן בתוך העיר ויקרא בקול גדול ויאמר:</p>	18	2
<p>“Whosoever is zealous for the law and maintaineth the covenant, let him come forth after me!”.</p>	<p>מי האיש החרד לתורת אלק-יו ומחזיק בבריתו יבא אחרי:</p>	19	2

And he and his sons fled unto the mountains. Then many that sought after justice and judgement went down into the wilderness,	ויברח הוא ובניו אל הרי המדבר וכל האנשים אשר נגעה תורת ה' בלבבם הלכו אחריהם וינוסו המדברה:	20	2
to dwell there, they, and their sons and their wives; because evils were multiplied upon them.	וישבו שם הם ונשיהם וטפם כי גבר הקצף מאד מאד:	21	2
And it was told the king's officers, and the forces that were in Jerusalem, the city of David, that certain men, who had broken the king's commandments, were gone down into the secret places in the wilderness; and many pursued after them, and having overtaken them,	וישמעו אנשי המלך בעיר דוד אשר בירושלים כי רבים הכבידו את לבם לבלתי עשות את מצות המלך וכי גם עזבו את הערים להסתתר במדבר ונקבצו אליהם עם רב:	22	2

they encamped against them, and set the battle in array against them on the sabbath day. And they said unto them, thus far:	ויקומו פתאם להתגולל עליהם ביום השבת ויאמרו להם:	23	2
“Come forth and do according to the word of the king, and ye shall live”.	עד ענה מאנתם לשמע בקול המלך קומו נא וצאו מזה ועשו את מצותיו וישבתם בטח:	24	2
And they said: “We will not come forth, neither will we do the word of the king to profane the sabbath day”.	ויענו ויאמרו לא נצא כי את דבר המלך לא נעשה ואת השבת לא נחלל:	25	2

And they hasted to give them battle. And they answered them not, neither cast they a stone at them, nor stopped up the secret places,	ויגשו אל המערה ויערכו כלי מלחמה לקראתה והאנשים אשר בקרבה לא הרימו את ידיהם לירות אבן או לסכר את פיה:	26	2
saying: “Let us die all in our innocence: heaven and earth witness over us that ye put us to death without trial”.	ויאמרו אליהם נמותה הפעם בנקיון כפינו והשמים והארץ עדים בנו כי בזדון תהרגונו:	27	2
And they rose up against them in battle on the sabbath, and they died, they, and their wives and their children, and their cattle, to the number of a thousand souls.	ויפלו עליהם ביום השבת ויהרגו כל אשר במערה וימותו הם ונשיהם וטפם ומקניהם ויהיו המתים כאלף נפש:	28	2

And Mattathias and his friends knew it, and they mourned over them exceedingly. And they took counsel on that day, saying:	ומתתיהו ורעיו שמעו את הדבר ותצר להם מאד ויועצו כלם ביום ההוא לאמר:	29	2
“Whosoever shall come against us to battle on the sabbath day, let us fight against him, and we shall in no wise all die, as our brethren died in the secret places”.	אם הלחם ילחמו אויבינו בנו ביום השבת ויצאנו לקראתם ועמדנו על נפשנו ולא נמות כמות אחינו במערות:	30	2
Then were gathered together unto them a company of Chasidim, mighty men of Israel, every one that offered himself willingly for the law.	ויתקבצו אליהם רבים מחסידי בני ישראל אשר יראת ה' בלבבם:	31	2

And they mustered a host and smote sinners in their anger and lawless men in the wrath; and the rest fled to the Gentiles for safety.	ויהי כי עתקו וגם גברו חיל ויכו באפם ובחמתם כל הפשעים בישראל והנמלטים נסו אל הגוים:	32	2
And Mattathias and his friends went round about and pulled down the altars; and they circumcised by force the children that were uncircumcised.	ומתתיהו ורעיו עברו בכל גבולי ישראל ויתצו את הבמות וימולו את הילדים אשר לא נמול בשר ערלתם:	33	2
And the work prospered in their hands.	ותצלח המלאכה בידם וירדפו ביד רמה אחרי רדפיהם:	34	2
And the days of Mattathias drew near that he should die, and he said unto his sons:	ויהי כי זקן מתתיהו וקרבו ימיו למות ויקרא אל בניו ויאמר אליהם:	35	2

<p>“Now, have pride and rebuke gotten strength, and a season of overthrow and wrath of indignation.</p>	<p>הנה עת רעה וזועה עת צרה ותוכחה לישראל:</p>	36	2
<p>And now, my children, be ye zealous for the law, and give your life for the covenant of your fathers.</p>	<p>לכן קומו בני וקנאו לתורת אלק-ינו שימו נפשכם בכפיכם על ברית אלק-ינו:</p>	37	2
<p>And call to remembrance the deeds of our fathers, which they did in their generations; and receive great glory and an everlasting name.</p>	<p>זכרו את המעשים אשר עשו אבותינו בימי קדם והיו לכם לשם ולתפארת לדורות עולם:</p>	38	2
<p>And, ye, my children, be strong, and shew yourselves men in behalf of the law; for therein shall ye obtain glory.</p>	<p>התאוששו בני וחזקו לבבכם בתורת ה' וירם אלק-ים קרנכם:</p>	39	2

And, behold, Simon, your brother, I know that he is a man of counsel; give ear unto him always; he shall be a father unto you.	שמעו לקול שמעון אחיכם כי איש חכם ונכון הוא ויהי לכם לאב:	40	2
And Judas Maccabaeus, he hath been strong and mighty from his youth, he shall be your captain, and shall fight the battle of the people”.	יהודה המכבי איש גבור ובן חיל מנעוריו הוא יהיה לכם לראש במלחמה:	41	2
And he blessed them and was gathered to his fathers. And his sons buried him in the sepulchers of his fathers in Modin, and all Israel made great lamentation for him.	ויברך אותם ויאסף אל אבותיו ויבכו אותו כל בית ישראל ויעשו לו אבל כבד מאד:	42	2

And his son Judas, who was called Maccabaeus, rose up in his stead.	ויקם יהודה המכבי תחת מתתיהו אביו:	1	3
And all his brethren helped him, and so did all they that clave unto his father, and they fought with gladness the battle of Israel.	וכל אחיו וכל ההלכים אחרי אביו באו לעזרתו ויסעו ביד רמה להלחם באויביהם:	2	3
And he got his people great glory, and put on a breastplate as a giant, and girt his warlike harness about him, and set battles in array, protecting the army with his sword.	ויהי כי שנס כגבר חלציו ויסך על עמו בחרבו ובקשתו וינחל כבוד וגדלה ליעקב:	3	3

And he was like a lion in his deeds, and as a lion's whelp roaring for prey.	מהיר במלאכתו כליש ביער ודמיונו כאריה שאג לטרף:	4	3
And he pursued the lawless, seeking them out, and he burnt up those that troubled his people.	רדף בזעם את זועמי עמו ואש נשקו נשקה בעוכרימו:	5	3
And he went about among the cities of Judea, and destroyed the ungodly out of the land,	ויעבר בכל ערי יהודה ויכרת כל רשעי ארץ:	6	3
and turned away wrath from Israel. And he was renowned unto the utmost part of the earth, and he gathered together such as were ready to perish.	ויסר חרון אף ה' מישראל ויגדל שמו בקרב הארץ וכל עשוק ורצוץ נקבצו אליו:	7	3

And Apollonius gathered the Gentiles together, and a great host from Samaria, to fight against Israel.	ואפולוניוס הזעיק עם רב ועצום מן הגוים ומאנשי שמרון לצאת בחרב לקראת ישראל:	8	3
And Judas perceived it, and he went forth to meet him and smote him, and slew him; and many fell wounded to death, and the rest fled.	וישמע יהודה ויסע לקראתו ויכהו וימיתו ויפלו חללים רבים והשרידים ברחו לנפשם:	9	3
And Seron, the commander of the host of Syria, heard say that Judas had gathered a gathering and a congregation of faithful men with him.	וישמע סירון שר צבא ארם כי נאספו כל יראי ה' אל יהודה וכי נקבצו אליו עם רב למלחמה:	10	3

And he made ready his chariot, and there went up with him also a mighty army of the ungodly to help him to take vengeance on the children of Israel. And he came near unto the going up of Beth Horon,	ויאסר את רכבו וחיל כבד מן הגוים עלו אתו להנקם בישראל ויבא עד מעלה בית חרון:	11	
and Judas went forth to meet him with a small company. And he discomfited Seron and his people with the edge of the sword.	ויצא יהודה לקראתו ויך את סירון ואת עמו לפי חרב:	12	3
And he pursued them in the going down of Beth Horon unto the plain, and there fell of them about eight hundred men; but the residue fled into the land of the Philistines.	וירדפם ממורד בית חרון עד הערבה ויפלו מהם שמונה מאות איש והנשארים נסו אל ארץ פלשתים:	13	3

<p>And the fear of Judas and his brethren and the dread of them, began to fall upon the nations round about. And it came to pass, when Antiochus heard that the Jews had gathered themselves together to stand for their lives, that his wrath was kindled;</p>	<p>ויהי כשמע אנטיוכוס כי נקהלו היהודים ועמד על נפשם ויחר לו מאד:</p>	14	3
<p>and he gave into the hand of Lysias a great army, and chariots and horsemen. And he commanded him to destroy and exterminate all the seed of Israel, and to divide its land unto the Gentiles.</p>	<p>ויתן ביד ליזיאש משנהו חיל גדול ועצום ורכב ופרשים ויצוהו להכחיד ולהשמיד את כל זרע ישראל ולחלק את ארצם לגוים:</p>	14	3

And Judas smote the captains of the host which Lysias sent against him; and the spirit of the Jews was enkindled, and they increased in courage and they fought boldly,	ויך יהודה את שרי צבאו אשר שלה לפניו ותחי רוח העם ויוסיפו אמן וירבו לצאת לקראת נשק:	15	3
and they destroyed the army of Lysias. And Israel had a great deliverance that day. And in the next year Lysias gathered together three-score thousand chosen footmen, and five thousand horse, and Judas went forth against him, and smote him and discomfited him.	וישב ויך גם את ליזיאש העולה עליו לתקופת השנה בששים אלף רגלי וחמשת אלפים פרשים וצבא יהודה עשרת אלפים איש:	16	3
Then Judas and his brethren said:	אז ידבר יהודה ואחיו אל העם לאמר:	17	3

<p>“Behold, our enemies are discomfited; let us get up to cleanse the holy place, and to dedicate it afresh.</p>	<p>הן האויב נגף לפנינו ועתה עלה נעלה וטהרנו את מקדש ה':</p>	18	
<p>And all the army was gathered together and they went up unto Mount Zion.</p>	<p>ויקהלו כל אנשי הצבא ויעלו יחדו על הר ציון:</p>	19	3
<p>And they saw the sanctuary laid desolate, and the altar profaned, and the gates burned up, and shrubs growing in the courts, as in a forest, and the priests' chambers pulled down;</p>	<p>ויהי בראותם את המקדש כי שמם ואת המזבח כי חלל והדלתות שרופות באש והלשכות נהרסות ועשב השדה צמח בכל גבולו מסביב:</p>	20	3
<p>and they rent their clothes, and made great lamentation,</p>	<p>ויקרעו את בגדיהם ויזרקו עפר על ראשם ויתאבלו מאד:</p>	21	3

and put ashes upon their heads, and fell on their faces to the ground, and blew with the solemn trumpets, and cried toward heaven.	ויריעו בחצצרות תרועה ויפלו על פניהם ותעל שועתם השמימה:	22	3
And Judas chose blameless priests, such as had pleasure in the law; and they cleansed the holy place and all its vessels,	ויבחר יהודה מן הכהנים אשר לא עזבו את ברית ה' ויטהרו את המקדש ואת כל כליו:	23	3
and they pulled down the altar which the Greeks had profaned with their abominations, and they built a new altar after the fashion of the former.	ויתצו את המזבח אשר טמאוהו היונים בשקוציהם ויבנו מזבח חדש:	23	3

<p>And they searched for pure olive oil to light the candle-stick, and they found but one flask which was sealed with the seal of the High Priest; and they knew, then, that the oil was clean. And there was in the flask oil that would suffice only for one day's lights.</p>	<p>ויבקשו שמן זית זך להדליק המנורה ולא מצאו כי אם צלחית אחת אשר היתה חתומה בטבעת הכהן הגדול וידעו כי היתה טהורה והיה בה כשעור הדלקת יום אחד:</p>	24	3
<p>And the God of heaven, whose glory dwelt within the temple, sent down his blessing, and the olive oil burned for eight days.</p>	<p>ואלק-י השמים אשר שכן שמו שם נתן ברכה והדליקו ממנה שמונה ימים:</p>	25	3

<p>And they rose up early in the morning, of the five and twentieth day of the ninth month, which is the month Chislev, in the hundred and forty and eighth year, and they offered sacrifice according to the law on the new altar of burnt offerings which they had made.</p>	<p>ויהי ביום החמשה ועשרים לחדש התשיעי הוא כסלו בשנת שמנה וארבעים ומאה וישכימו בבקר ויעלו עלות על המזבח החדש כמשפט:</p>	26	3
<p>At what time and on what day the Gentiles had profaned it, even on that day was it dedicated afresh, with song and harps, and lutes, and with cymbals.</p>	<p>ויחנכו את המזבח בעצם היום אשר טמאו אתו הגוים ויהללו לה' בשירים ובכנרות בחלילים ובמצלצלים:</p>	27	3

<p>And all the people fell upon their faces, and worshipped, and gave praise unto heaven, which had given them good success. And they kept the dedication of the altar eight days, and offered burnt offerings with gladness, and sacrificed a sacrifice of deliverance and praises. And they lit candles in all the houses, and all the windows, and in all the streets of the city.</p>	<p>וישמח כל העם שמחה גדולה לפני ה' שמונת ימים ויעלו נרות בכל הבתים והללנו וברחבות העיר:</p>	28	3
---	---	----	---

<p>And Judas and his brethren, and the whole congregation of Israel, ordained that the days of the dedication of the altar should be kept in their seasons from year to year by the space of eight days, from the five and twentieth day of the month of Chislev, with gladness and joy, and to kindle lights in all the houses.</p>	<p>ויצו יהודה ואחיו וכל קהל ישראל לחג את חנכת המזבח ביום החמשה ועשרים לחדש כסלו שמונת ימים מדי שנה בשנה בהלל ובתודה לה' ולהעלות נרות בכל הבתים:</p>	29	3
--	---	----	---

א.

ויהי בימי אנטיוכוס מלך יון אשר מלך על מדינות רבות וגם על ארץ יהודה:
ויהי בעת ההיא ויצאו אנשים בני בליעל מקרב ישראל וידיחו את עם הארץ לאמר:
הבה נכרתה ברית את הגוים אשר סביבותינו כי מאז אשר סרנו מאחריהם
מצאנו צרות רבות ורעות:

וייטב הדבר בעיני העם וישלחו מלאכים אל המלך ויצו המלך בידם ללכת בדרכי הגוים
ובחקותיהם:

ויקימו בית משחק בירושלים כמשפט הגוים ולא מלו עוד את בניהם ויעזבו את ברית הקדש
ללכת בחקותם ויתמכרו לעשות הרע בעיני ה':

ויהי אחרי הכות אנטיוכוס את מצרים בשנת שלש וארבעים ומאה ויעל על ישראל למלחמה
ויבא בחיל כבד ועצום ירושלימה:

ויבא בעזות מצח אל הקדש פנימה ויקח את מזבח הזהב ואת המנורה ואת כל כליה ואת
שלחן הפנים ואת כל כליו וכל עדיי הזהב אשר לפני ההיכל ויקצץ אותם:

ויך מכה רבה בעם וידבר אליהם בגאווה ובוז:

ויהי אבל גדול לישראל בכל מושבותם:

שרים וזקנים נאנחו בחורים ובתולות אמללו ופני נשים יפות חמרמרו:

חתן וכלה בחפתם ספדו ויילילו:

אבלה נבלה הארץ על ישביה ובכל בית יעקב תאניה ואניה:

ויכתב המלך אנטיוכוס אל כל מדינות מלכותו לאמר אך תורה אחת וחקה אחת לכל יושבי ארצנו:

וישלח המלך ספרים ביד הרצים אל ירושלים ולכל ערי יהודה ויצום ללכת בדרכי גויי הארץ:

להפר את השבתות ואת המועדים לבלתי המול להם כל זכר ולשקץ את נפשותם בכל דבר פגול:

וכל איש אשר ימרה את פי המלך מות יומת:

ויהי הם נגשים את העם ויסוגו רבים ממצות ה' ויצמדו לגוים ותשחת כל הארץ לפניהם ויתחבאו במערות ובכל מקום אשר מצאו שם מפלט:

ויהי בשנת מאה וארבעים וחמש בחמשה עשר יום לחדש כסלו ויקימו שקוץ משומם על
מזבח ה' ויבנו במות בכל ערי יהודה מסביב:

ויזבחו ויקטרו בחוצות העיר ולפני פתחי ביתם ויקרעו את ספרי תורת ה' לקרעים וישרפו
אותם באש:

וכל אשר נמצא אתו ספר ברית ה' וכל השומר את פי ה' הכו לפי חרב כאשר צוה המלך:
והנשים אשר מלו את בניהן הומתו על פי המלך את העוללים תלו בצוארן ואת המלים אותם
הרגו בחרב ויבזו את בתיהם:

ורבים מבני ישראל דבקו בתורת ה' וישמרו מאכל כל דבר טמא:
ויבחרו במות משקץ את נפשותם ומחלל את ברית ה' וימותו:

ב.

בימים ההם, היה כהן בישראל ושמו מתתיהו בן יוחנן בן שמעון מבני יהויריב בירושלים
והוא יושב בהר מודעית:

ויהיו לו חמשה בנים ואלה שמותם:

יוחנן הקדשי, שמעון התסי, ויהודה המכבי, אלעזר החורני, ויונתן הופסי:

וירא מתתיהו את התועבות אשר ביהודה ובירושלים ויקונן ויאמר:

אוי לי כי נולדתי לחזות את שבר עמי והקריה הקדשה בידי בני נכר:

מקדש ה' לשמה ותפארתנו למשסה שדוד ושמם בכף עם לועז:

ויקרעו מתתיהו ובניו את בגדיהם וילבשו שק ויתאבלו מאד:

ויהי כאשר באו פקידי המלך עיר מודעית להעביר את העם מתורת ה' לעבודת האלילים ולזבח להם:

ויאמרו שרי המלך אל מתתיהו לאמר:

הן איש נגיד ונכבד אתה בקרב עמך ומספר בניך רבים וגם רבה משפחתך:

ועתה קרב נא אתה ראשונה לעשות את מצות המלך כאשר עשו בכל מדינות מלכותו וגם כל אנשי יהודה וירושלים:

וישא מתתיהו את קולו ויאמר:

אם אמנם יסורו כל עבדי המלך גוי גוי מאלק-יו וישמעון לקולו להמיר את חקות אבותיהם:

לא כן אנכי ומשפחתי כי לא נסור ימין ושמאל מאחרי חקות אבותינו:

חלילה לנו לשוב ממצות ה' אלק-ינו ולהפר בריתו אתנו לכן את דתי המלך לא נעשה ואת חקותינו לא נמיר בחקות המלך:

ויהי ככלותו לדבר ויגש איש מבני ישראל לעיני כל הנצבים אל הבמה אשר במודעית לזבח זבח כאשר צוה המלך:

וירא מתתיהו ויחם לבבו בקרבו ותבער קנאתו לתורת אלק-יו וירץ בחמתו אל האיש וימיתו אצל הבמה וגם את הפקיד המית ויתץ את הבמה:

ויקנא לתורת אלק-יו כאשר עשה פינחס לזמרי בן סלוא וירץ אחרי כן בתוך העיר ויקרא בקול גדול ויאמר:

מי האיש החרד לתורת אלק-יו ומחזיק בבריתו יבא אחרי:

ויברח הוא ובניו אל הרי המדבר וכל האנשים אשר נגעה תורת ה' בלבבם הלכו אחריהם וינוסו המדברה:

וישבו שם הם ונשיהם וטפם כי גבר הקצף מאד מאד:

וישמעו אנשי המלך בעיר דוד אשר בירושלים כי רבים הכבידו את לבם לבלתי עשות את מצות המלך וכי גם עזבו את הערים להסתתר במדבר ונקבצו אליהם עם רב:

ויקומו פתאם להתגולל עליהם ביום השבת ויאמרו להם:

עד ענה מאנתם לשמע בקול המלך קומו נא וצאו מזה ועשו את מצותיו וישבתם בטח:
ויענו ויאמרו לא נצא כי את דבר המלך לא נעשה ואת השבת לא נחלל:
ויגשו אל המערה ויערכו כלי מלחמה לקראתה והאנשים אשר בקרבה לא הרימו את ידיהם
לירות אבן או לסכר את פיה:
ויאמרו אליהם נמותה הפעם בנקיון כפינו והשמים והארץ עדים בנו כי בזדון תהרגונו:
ויפלו עליהם ביום השבת ויהרגו כל אשר במערה וימותו הם ונשיהם וטפם ומקניהם ויהיו
המתים כאלף נפש:
ומתתיהו ורעיו שמעו את הדבר ותצר להם מאד ויועצו כלם ביום ההוא לאמר:
אם הלחם ילחמו אויבינו בנו ביום השבת ויצאנו לקראתם ועמדנו על נפשנו ולא נמות כמות
אחינו במערות:
ויתקבצו אליהם רבים מחסידי בני ישראל אשר יראת ה' בלבבם:
ויהי כי עתקו וגם גברו חיל ויכו באפם ובחמתם כל הפשעים בישראל והנמלטים נסו אל
הגוים:

ומתתיהו ורעיו עברו בכל גבולי ישראל ויתצו את הבמות וימולו את הילדים אשר לא נמול
בשר ערלתם:

ותצלח המלאכה בידם וירדפו ביד רמה אחרי רדפיהם:

ויהי כי זקן מתתיהו וקרבו ימיו למות ויקרא אל בניו ויאמר אליהם:

הנה עת רעה וזועה עת צרה ותוכחה לישראל:

לכן קומו בני וקנאו לתורת אלק-ינו שימו נפשכם בכפיכם על ברית אלק-ינו:

זכרו את המעשים אשר עשו אבותינו בימי קדם והיו לכם לשם ולתפארת לזרות עולם:

התאוששו בני וחזקו לבבכם בתורת ה' וירם אלק-ים קרנכם:

שמעו לקול שמעון אחיכם כי איש חכם ונכון הוא ויהי לכם לאב:

יהודה המכבי איש גבור ובן חיל מנעוריו הוא יהיה לכם לראש במלחמה:

ויברך אותם ויאסף אל אבותיו ויבכו אותו כל בית ישראל ויעשו לו אבל כבד מאד:

ג.

ויקם יהודה המכבי תחת מתתיהו אביו:

וכל אחיו וכל ההלכים אחרי אביו באו לעזרתו ויסעו ביד רמה להלחם באויביהם:
ויהי כי שנס כגבר חלציו ויסך על עמו בחרבו ובקשתו וינחל כבוד וגדלה ליעקב:
מהיר במלאכתו כליש ביער ודמיונו כאריה שאג לטרף:

רדף בזעם את זועמי עמו ואש נשקו נשקה בעוכרימו:
ויעבר בכל ערי יהודה ויכרת כל רשעי ארץ:

ויסר חרון אף ה' מישראל ויגדל שמו בקרב הארץ וכל עשוק ורצוץ נקבצו אליו:
ואפולוניוס הזעיק עם רב ועצום מן הגוים ומאנשי שמרון לצאת בחרב לקראת ישראל:
וישמע יהודה ויסע לקראתו ויכהו וימיתו ויפלו חללים רבים והשרידים ברחו לנפשם:
וישמע סירון שר צבא ארם כי נאספו כל יראי ה' אל יהודה וכי נקבצו אליו עם רב
למלחמה:

ויאסר את רכבו וחיל כבד מן הגוים עלו אתו להנקם בישראל ויבא עד מעלה בית חרון:
ויצא יהודה לקראתו ויך את סירון ואת עמו לפי חרב:

וירדפם ממורד בית חרון עד הערבה ויפלו מהם שמונה מאות איש והנשארים נסו אל ארץ
פלשתים:

ויהי כשמע אנטיוכוס כי נקהלו היהודים ועמד על נפשם ויחר לו מאד:
ויתן ביד ליזיאש משנהו חיל גדול ועצום ורכב ופרשים ויצוהו להכחיד ולהשמיד את כל זרע
ישראל ולחלק את ארצם לגוים:
ויך יהודה את שרי צבאו אשר שלח לפניו ותחי רוח העם ויוסיפו אמן וירבו לצאת לקראת
נשק:
וישב ויך גם את ליזיאש העולה עליו לתקופת השנה בששים אלף רגלי וחמשת אלפים
פרשים וצבא יהודה עשרת אלפים איש:
אז ידבר יהודה ואחיו אל העם לאמר:
הן האויב נגף לפנינו ועתה עלה נעלה וטהרנו את מקדש ה':
ויקהלו כל אנשי הצבא ויעלו יחדו על הר ציון:
ויהי בראותם את המקדש כי שמם ואת המזבח כי חלל והדלתות שרופות באש והלשכות
נהרסות ועשב השדה צמח בכל גבולו מסביב:
ויקרעו את בגדיהם ויזרקו עפר על ראשם ויתאבלו מאד:
ויריעו בחצצרות תרועה ויפלו על פניהם ותעל שועתם השמימה:

ויבחר יהודה מן הכהנים אשר לא עזבו את ברית ה' ויטהרו את המקדש ואת כל כליו:
ויתצו את המזבח אשר טמאוהו היונים בשקוציהם ויבנו מזבח חדש:
ויבקשו שמן זית זך להדליק המנורה ולא מצאו כי אם צלחית אחת אשר היתה חתומה
בטבעת הכהן הגדול וידעו כי היתה טהורה והיה בה כשעור הדלקת יום אחד:
ואלק-י השמים אשר שכן שמו שם נתן ברכה והדליקו ממנה שמונה ימים:
ויהי ביום החמשה ועשרים לחדש התשיעי הוא כסלו בשנת שמנה וארבעים ומאה וישכימו
בבקר ויעלו עלות על המזבח החדש כמשפט:
ויחנכו את המזבח בעצם היום אשר טמאו אתו הגוים ויהללו לה' בשירים ובכנרות בחלילים
ובמצלצלים:
וישמח כל העם שמחה גדולה לפני ה' שמונת ימים ויעלו נרות בכל הבתים והחלנות
וברחבות העיר:
ויצו יהודה ואחיו וכל קהל ישראל לחג את חנכת המזבח ביום החמשה ועשרים לחדש כסלו
שמונת ימים מדי שנה בשנה בהלל ובתודה לה' ולהעלות נרות בכל הבתים: